63ste Jaargang No. 5053 — DAGBLAD — Donderdag 6 Maart 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Marshall is somber: het zal toch niet lukken in Moskou

Gromyko meent dat Amerika het monopolei wil hebben van Atomaire energie

DE REIS VAN MARSHALL.

Op zijn reis naar Moskou wordt de staatssecretaris Marshall vergezeld van Benjamin Cohen kanselier van het departement van Buitenlandse Zaken en Charles Bohlen een expert op het gebied van Rusland en tevens vertaler. Er ging en nog verschillende adviseurs mee in het vliegtuig, waaronder ook John Forster Dulles lid van de republikeinse partij en tevens ook expert op het gebied van Buitenlandse Zaken.

MARSHALL
Is somber.

Er gingen nog twee andere vliegtuigen, aan boord van het derde vliegtuig bevinden zich een elftal journalisten en radio-correspondenten.

Men zal morgen te Parijs halt houden en daar overnachten Marshall zal in Parijs een bezoek brengen aan de nieuwe President van de Franse republiek Vincent Auriol, om kennis te maken de inzichten der Fransen op de verschillende hangende quaesties in zake de toekomst van Duitsland. De reis gaat dan verder naar Berlijn om daar te confereren met de Amerikaanse bezettingsautoriteiten, waarschijnlijk blijft hij daar tot en met Vrijdag mogelijk tot Zaterdag zodat de eerste formele zitting te Moskou Zondag zou kunnen plaats hebben. De vertegenwoordiger die met Marshall meegaat de republikein Dulles werd nog geïnterviewd. Hij verklaarde aan de journalisten dat zijn werken een politiek zal zijn van waarbij hij de doden zal herdenken, die vielen voor een ideaal. We moeten hun laatste wil gedachtig zijn en hun verlangens vervullen en de wereld vrede geven, we gaan naar Moskou en we voelen ons sterk, omdat we weten dat achter ons staat een verenigd sterk volk van Amerika (Washington, (AP) 5.3)

TWIJFEL BIJ MARSHALL.

Voor zijn vertrek uit Washington heeft Marshall, volgens de AP-correspondent Edward Bomar, nog een verklaring afgelegd. Hij zeide, dat hij openlijk moest verklaren er aan te twijfelen of de vier groten in Moskou wel volledig het doel zullen bereiken, dat zij zich gesteld hebben. Marshall liet uitkomen, dat de wereld maar niet te veel moet verwachten. Hij sprak de hoop uit, dat het mogelijk zou zijn tot een accoord te komen met Rusland voor wat betreft een vredesverdrag met Oostenrijk, doch uitdrukkelijk verklaarde hij er aan te twijfelen, dat ze verder iets zullen bereiken, dat een overeenkomst over de principen waarop een vredesverdrag voor het naoorlogse Duitsland zou moeten worden opgebouwd. Hij stelde daarom dan ook een latere tweede conferentie in het vooruitzicht, waarbij men zal moeten trachten om Rusland over het dode punt heen te helpen. Men meent dat deze conferentie in het najaar zou kunnen plaats hebben (Washington, (AP) 6.3).

LAKE SUCCESS GROMYKO BESCHULDIGT.

Bij een nieuwe zitting van de Veiligheidsraad — het was de eerste, waarbij de nieuwe Braziliaanse vertegenwoordiger Aranha als voorzitter optrad — zinspeelde Gromyko en schijnbaar op Amerika, toen hij zeide, dat het een feit is, dat een land voor zich het monopolie voor atomaire energie schijnt te willen hebben (Lake Success, (AP) 6.3).

DE DNJEPR-DAM HERSTELD.

Maandag schonk de Dnjeprdam de eerste electrische stroom sinds zijn algehele vernieling tijdens de oorlog. Stalin zond een felicitatie-boodschap aan de ingenieurs (Moskou, (AP) 5.3).

TRUMAN NAAR DE CARAIBISCHE ZEE.

Het jacht Williamsburg op weg naar San Juan Porto Rico zal de President Truman aan boord nemen voor een tocht over de Caraïbische zee. Het jacht berichtte uit Washington vertrok gisteren en zal tegen de tiende te San Juan aankomen. Truman wordt Donderdag uit Mexico terug verwacht en zal op 11 Maart het officiële bezoek aan Porto Rico brengen, terwijl ook de Virgin eilanden op het programma staan. Er staan ook nog vlootmanoeuvres op het programma die ook door Truman zullen worden meegemaakt. Hij zal tegen de drie en twintigste weer in Washington terug zijn (Washington, (AP) 5.3).

NEDERLANDS BANKIER OVERLEDEN.

De bekende Nederlandse bankier de heer L. J. A. Trip overleed. Hij was een bekende figuur uit het internationale bankwezen (Den Haag, 5.3).

DE NIEUW BENOEMDE HOGE COMMISSARIS.

De nieuw benoemde hoge commissaris voor Indo-China Bollaert is iemand die tijdens de oorlog in Frankrijk achter bleef, om daar in naam van De Gaulle te werken. Hij werd later door de Duitsers gevangen genomen en in een concentratie-kamp opgesloten. Een verantwoordelijk persoon uit hoge kringen wist mee te delen dat het terug roepen van Admiraal D'Argenlieu moest gegeschiedde daar hij niet de man is die genoeg soepel is om aan de toestand in Indo-China de nodige rust te schenken (Parijs, (AP) 5.3).

CATANIA.

Men meldt uit de stad Catania dat de vuurspuwende berg de Etna weer begon te rommelen, de uitbarstingen namen weer in hevigheid toe (Catania, (AP) 5.3).

NOG STEEDS BOMMEN.

Uit Jerusalem meldt men, dat men in Haifa weer een bom aanslag pleegde. Men had de bom in een auto gelegd bij het stedelijke gerechtshof. Twee huizen werden verwoest (Haifa, (AP) 5.3).

RELLETJES.

Men meldt dat bij relletjes in Lahore 25 mensen gedood werden (Lahore, (AP) 5.3).

OPENBAAR OF NIET.

De Leden van de Raad van de Pan-Amerikaanse Unie die Woensdag bijeengekomen is zullen stemmen over het voorstel gedaan door den Cubaansen ambassadeur Belt dat de zittingen van de Raad toegankelijk zouden zijn voor de pers. Sprouille Braden, ondersteund door Panamá en Nicaragua heeft zich uitgesproken tegen openbare vergaderingen (Washington, (AP) 5.3)

NOG TWINTIG JAAR?

Bij de opening van het tweedaags debat in het Lagerhuis over het voorstel der Britse regering om Brits-Indië in Juni 1948 te verlaten, zeide Sir Stafford Cripps, dat het enige alternatief

SIR STAFFORD CRIPPS.

op dit plan zou zijn de versterking van de Britse controle over Indië en „de aanzienlijke vermeerdering van de Britse troepen aldaar". Zulk een beslissing zou met zich mede brengen dat wij nog voor ten minste vijftien tot twintig jaar in Indië moeten blijven". Aan het Lagerhuis is een motie van de regering voorgelegd dat om goedkeuring vraagt van haar voorstel (Londen, (AP) 5.3).

CRITIEK OP DE REDE VAN TRUMAN.

Het ochtendblad „Post" oefende in een redactioneel artikel critiek uit op de rede welke Truman bij zijn aankomst in Mexico hield. Het blad zeide dat de rede getuigde van een zekere onbewustheid van de huidige toestand.

„De President legde de grootste nadruk op de non-interventie in de zaken van de Amerikaanse republieken. Een feit is dat het wachtwoord in de verhoudingen tussen de Amerikaanse republieken niet meer is „non-interventie" doch „veiligheid". Het Handvest van Chapultepec zette het inter-Amerikaanse stelsel kracht bij door te voorzien in een politie-leger in dit Halfrond om de vrede te behouden. Truman had ten minste op de betekenis van het Handvest van Chapultepec moeten wijzen. Nu was het bijvoorbeeld alsof hij over de wereld-samenwerking sprak zonder de Verenigde Naties te noemen (Washington, (AP) 5.3).

BEVORDERING IN RUSLAND.

De radio van Moskou maakte de benoeming bekend van N. A. Bulganin tot vice-premier van Rusland. Verleden week Dinsdag reeds nam Bulganin Stalins portefeuillle a's Minister van de Russische strijdkrachten over. Zijn nieuwe benoeming plaats hem No. 2 op de lijst van Ruslands politieke hiërarchie en maakt hem tot vermoedelijke erfgenaam van Stalins post.

Bulganins betekenis werd eerst duidelijk toen hij in November 1944 Stalins kameraad der revolutie Maarschalk Voroshilov als Vice-Minister van de Russische strijdkrachten verving.

Bulganin wordt veeleer als een bekwaam onderhandelaar en administrator beschouwd dan als een groot soldaat. Gedurende de oorlog diende hij geruime tijd als Sovjet-vertegenwoordiger bij het Poolse Nationale Vrijheidscomité, de door de Russen beschermde Poolse de facto-regering. Onder de andere benoemde Vice-Premiers bevinden zich nog de Minister van Buitenlandse Zaken Molotov en Andrei Visjinsky van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (Londen, (AP) 5.3).

STALIN TEVREDEN.

De bekende A.P.-correspondent Eddy Gilmore meldt uit Moskou dat Stalin zeer tevreden is over het feit, dat de dam aan de Dnjepper-rivier weer stroom leverde. De stroom wordt eerst naar de Oekraïne geleid tot herstel van de industrie. De arbeiders en de ingenieurs werd door de eerste Minister van harte gelukgewenst (Moskou, (AP) 5.3).

WREEDHEDEN DER DUITSERS.

Voor de rechtbank van Venetië vertelde de Duitse Veldmaarschalk Kesselring, dat hij sommige Duitse soldaten die wreedheden hadden gepleegd tegen burgers ter dood veroordeeld had, ook vertelde hij nog, dat Mussolini zich elf keer beklaagd had over de wreedheden door de Duitsers tegen de Italianen gepleegd (Venetië, (AP) 5.3).

TIJDEN VERANDEREN.

De gezant van Panamá in Amerika J. J. Vallarino had een onderhoud in het Waldorf Astoria Hotel, waarbij hij de journalisten verklaarde, dat de Panamezen zeker inzien dat het Panama kanaal zeer belangrijk voor hen is, doch ze begrijpen ook dat de tijd gekomen is, om een nieuwe overeenkomst te gaan maken met Amerika. Tijdens de oorlog hadden de Amerikanen ongeveer 113 leger en vloot bassisen in Panama alléén buiten de zgn. kanaalzône gelegen.

Er is toen een overeenkomst gesloten waarbij men overeenkwam dat Amerika een jaar na vijandelijkheden zou vertrekken, dit is echter nog niet geschied. Panamá heeft mee gedaan aan de Pan-Amerikaanse politiek van Roosevelt, we zagen ook in, dat een aanval op één land is een aanval op alle landen is, en op de dag van Pearl Harbor om twaalf uur des nachts zaten alle vijandelijke spionnen in Panamá achter slot en grendel (New York, (AP) 5.3).

DE PIL WORDT VERGULD.

Het cabinet van Frankrijk heeft besloten om aan Admiraal D'Argenlieu die men ontsloeg als hoge commissaris van Indo-China de militaire medaille toe te kennen.

ONDANKS STAAT VAN BELEG.

Ondanks de staat van beleg laait het verzet weer op in Palestina, zo hoorde men in het Oosten van Jerusalem een explosie, naar men meent wat het een landmijn. (Jerusalem, (AP) 5.3).

Hoog Bezoek

De koning van Engeland George IV had veel zonen. We kennen de Hertog van Windsor; we kennen de tegenwoordige koning; we kennen de hertog van Kent, die tijdens de oorlog jammerlijk om het leven kwam bij een vliegongeluk. De derde zoon van George IV is de hertog van Glouchester. Glouchester is een graafschap in het Zuiden van Engeland.

Deze zoon verbleef in Australië, doch keerde nu per vliegtuig naar Engeland terug. Zijn vrouw vergezeld van haar twee kinderen arriveerde, op doorreis, hedenmorgen op Curaçao. Zij is aan boord van het grote schip de „Rangitiki". Tegen tien uur hoopt het hoge gezelschap een bezoek te brengen aaan de stad bij welk bezoek de Consul van Groot Brittannië als gids zal optreden.

Haar juiste naam is **Alice Montejo Douglas Scott**. Aan boord bevindt zich ook haar gehele staf. Ter begroeting kwam abn boord namens den Gouverneur, zijn adjudant Kapitein Emile Ch. van de Laarschot. Zijne Excellentie de Gouverneur zal het hoge gezelschap een lunch aanbieden te zijnen huize.

KONING GEORGE V.

het nieuws van vandaag

Men wordt er zelf somber van, als men leest, dat die Marshall heel somber opmerkte, dat het toch niet zal lukken daar in Moskou. Hij meent dat men het nog wel eens zal worden over de vrede met Oostenrijk, doch klaar komen met Duitsland dat zal wel zeker niet gebeuren. Hij hoopt dat men het principieel eens zal worden over Duitsland en dan in de Herfst nog eens bij elkaar zal komen voor een tweede conferentie. Hij zegt, dat we maar niet te veel van de conferentie van Moskou moeten verwachten. Het is niet erg opbeurend. Enfin als men het principieel eens zou worden dan is de uitwerking nog maar een quaestie van tijd misschien? Marshall stopte niet in Londen, maar in Parijs, daar zal hij eens gaan praten met Auriol om te weten hoe Frankrijk denkt over Duitsland. We weten het al, het is hard voor Duitsland, men wil met Duitsland afrekenen, zodat het nooit meer in staat zal zijn Frankrijk te bedreigen. Het moet nu maar eens uit zijn. Men heeft twee overvallen gehad binnen de 25 jaar, dat mag nooit meer gebeuren, we moeten verder zien dan de dag van vandaag.

Marshall zal ook naar Berlijn vliegen en daar eens gaan praten met de bezettings-autoriteiten en horen, wat zij denken van de Duitsers. Hij zal de conclusies krijgen van lange rapporten, en dan stapt hij weer in voor Moskou; waar men Zondag zou kunnen aanvangen.

In Lake Success begint Gromyko weer, hij is tegen het monopolie voor atomaire energie voor een land. Het is nog al duidelijk, wie hij bedoelt zegt het telegram er nog extra bij. Monopolies zijn niet aan te bevelen, doch hier gaat het om een monopolie van iets, wat we niet graag in de handen van de Russen zouden zien.

De Etna rommelde weer wat, men is nog bang in Italië.

In de eerste kamer heeft men vijf dagen lang gepraat over de overzeese gebiedsdelen, het batig saldo voor Curaçao is **nog niet duidelijk**, we zagen alleen tweemaal in de telegrammen aangehaald, dat Prof. de Zwaan zou begrepen hebben, dat wij een provincie zouden willen worden, hij heeft het dan toch **niet goed begrepen**. Men sprak nu weer van rijksconferentie en ronde tafel conferentie, doch we zouden een ronde tafe'conferentie krijgen vóór de rijksconferentie?

Men wordt al weer zenuwachtig op Curaçao, wie zal daar naar toe gaan? Dat geeft weer nieuwe koorts!

De hoge commissaris van Indo China werd naar Parijs geroepen en de man kreeg ontslag, maar ook een medaille, dat was om de pil een beetje te vergulden, soms moeten in de politiek sommige figuren opgeofferd worden, om de zaak, het geheel te dienen.

In de kamer kwam een motie, waarbij men vroeg om te zorgen, dat de bevolking van Java en vooral van het eiland Madoera toch geholpen zal worden. Wanneer een regering niet voor het algemeen belang kan zorgen, dan vraagt men zich af, is dat de juiste regering, die republikeinse van Djokjakarta?

Loonpolitiek op Curacao

In de moderne tijd is door de industrie het aantal vrije beroepen steeds kleiner geworden en zijn we bijkans allen in loondienst genomen. Het is dus van ontzagwekkende betekenis, hoe wij t.o.z. van het looncontract zijn ingesteld.

De politiek t.o.z. van dit contract is op Curaçao een heel eigenaardige, vanaf de dagen dat men het rantsoen gaf tot de moderne industrie is een hele sprong. Men heeft hier niet die snelheid gehad in de wetgeving dien men misschien had kunnen verwachten. Heel de bevolking, vroeger vrijwel zonder bestaan en gedwongen, om maar te emigreren hetzij naar de spoorwegen in Suriname hetzij naar de suiker in Cuba kreeg werk en men kwam al'en.

Het was toch echter 25 jaar nadat men in Nederland een wet klaar had op het looncontract, toen men hier op Curaçao iets soortgelijks in elkaar zette.

Deze looncontractverordening is later nog wat gemoderniseerd, doch er is nog geen wettelijke erkenning mogelijk van het collectief arbeidscontract er is nog geen verplichte kindertoeslag regeling.

Toen onlangs een kleine wijziging kwam, voor wat betreft een wettelijke invloed op de hoogte van het loon door het aannemen van de moge'ijkheid van wettelijk bepalen van het minimumloon was er verzet van een kant, waarvan men het misschien niet verwacht had.

Toen onlangs een bepaalde maatschappij een regeling trof waarbij men niet eens rekening hield met het feit of iemand getrouwd was of niet, gaf dit primitieve liberale standpunt uit de oude tijd wel binnenskamers veel ontevredenheid, doch er werd niet veel over geschreven. Zulk een miskenning moet dus schijnbaar nog wettelijk worden afgedwongen anno 1947!

In hun rapport betreffende een welvaartsplan voor de Nederlnndse Antillen hebben de professoren Goudriaan en Dresden ook hun opinie ten beste gegeven over de loon- en prijspolitiek. Het laatste houdt natuurlijk nauw samen met het eerste.

Hun ideeën zijn van belang, daar zij nuchter zonder verdere voorkennis ineens de feiten in ogenschouw namen en waarheden zeggen die wij wel kennen doch die we weinig gedrukt zagen. Ze gaan niet principieel op de zaak in.

Het verhaal op Curaçao als zouden er „gentlemanaggreements" bestaan tussen verschillende maatschappijen en gouvernement is niet bevestigd, het zou op zich niet verkeerd zijn, dat men op deze quaestie met elkaar in contact treedt.

De loonpolitiek van het gouvernement vindt wel eens critiek, doch men spreekt weinig over de loonspolitiek van de particulieren. Gisteren nog schreven we hoe er op Bonaire nog heel aartsvader'ijk verplichte winkelnering bestaat.

We geven hier de text van het welvaartsplan, een voor dit onderwerp interessant stuk.

Loon- en Prijsniveau.

1). Voor de welvaartsontwikkeling dezer gebiedsdelen en vooral voor de toekomstige vestiging van exporterende bedrijven, is het van de grootste betekenis, dat de stijging van lonen en prijzen zoveel mogelijk wordt beteugeld. Wij hebben in verschillende voorafgaande hoofdstukken reeds een aantal maatregelen genoemd, die hiertoe belangrijk kunnen bijdragen, met name:

1. Opheffing, zodra mogelijk, van de dollarrantsoenering en in verband daarmede het dan geheel vrijlaten van de te importeren hoeveelheden.
2. Het zoveel moge'ijk opheffen van belemmeringen tegen vestiging.
3. Het regulerend optreden bij de uitvoering van bouwwerken.
4. Het bevorderen van de productie en import van levensmiddelen, vooral van Bonaire en de Bovenwinden en van de verkoop daarvan op cooperatieve grondslag.

Wij voegen hieraan thans nog onderstaande opmerkingen toe:

2). Lonen.

Het loonniveau op deze eilanden wordt in feite beheerst door de loonpolitiek van de Lago en de C.P.I.M. Naar men ons mededelde berust met name de loonpolitiek van eerstgenoemde bedrijf op de toepassing van een bepaalde formule, welke min of meer automatisch de kosten van **het levensonderhoud** in het loon verdisconteert.

In zijn consequenties doordacht betekent dit, dat het loonniveau op deze eilanden deswege met hetzelfde percentage stijgt als de prijzen van de importquote. Het is evenwel gewenst nauwkeurig na te gaan, of het loon in feite niet sterker is gestegen. Het maken van vergelijkende indexcijfers voor de loonstijgingen op Curaçao, Aruba, in de Verenigde Staten, in Venezuela en Colombia, wordt daarom dringend aanbevolen.

3). Prijzen.

Het gevaar is niet denkbeeldig, dat de snelle toeneming der bevolking, de dollarrantsoenering en de regeling inzake vestiging, in onderling verband een stijging van de prijzen in het leven roepen, welke de sub 2 bedoelde min of meer aanzienlijk overtreft.

Om dit verschijnsel te controleren, kunnen vroeger genoemde gegevens goede diensten bewijzen.

Als maatregelen op dit terrein bevelen wij met nadruk nog aan:

a. Bij de uitbreiding der steden ook te rekenen op vestiging van winkelbedrijven buiten het centrum.

b. Het verlenen van vestigingsvergunningen op ruime schaal voor deze bedrijven, zolang de bestaande vestigingsregeling nog gehandhaafd blijft.

c. Het ver'enen van deviezentoewijzingen aan deze nieuw gevestigde bedrijven, zolang de deviezen-rantsoenering gehandhaafd blijft.

RONDE TAFEL-CONFERENTIE.

Bij de besprekingen van de begroting voor de Overzeese Gebiedsdelen beantwoordde Minister Jonkman op de vijfde dag van het debat, de sprekers van Dinsdag en Woensdag. Hij liet uitkomen, dat een algemene conferentie voor het gehele Nederlandse Koninkrijk moet worden voorafgegaan door een Ronde Tafelconferentie, waarbij ook Suriname en de Nederlandse Antillen volledig zullen vertegenwoordigd zijn (Aneta, 5.3).

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1868
2e prijs	3781
3e prijs	11530
4e prijs	2879

EEN JAARBOEK.

De natuurwetenschappelijke studiekring voor Suriname en Curaçao zond ons door bemiddeling van Dr. Wagenaar Hummelinck het eerste jaarboek van deze kring het jaarboek 1945 — 1946. De geschiedenis van de oprichting staat er uitvoerig in vermeld en ook zien we ook van de kant van Curaçao belangstelling werd getoond voor dit werk, o.a. door den bekenden frater Realino.

Interessant is het overzicht van het natuurwetenschappelijk onderzoek in Curaçao gedurende de jaren 1939 tot 1945 van de hand van den heer Hummelinck. Men is verheugd, dat nu ook de particulieren op Curaçao meer belang tonen voor de natuur. Men zal ook met belangstelling kennis genomen hebben van de artikelen in ons blad verschenen van de hand van Frans van Venlo? Ook de insectententoonstelling op Curaçao vond nog geen bespreking. Het mooie werk vindt veel steun zowel bij particulieren als bij de officiële instanties.

NOG EEN NIEUWE LIJN.

De veel besproken, lang verwachte Bakhuis-lijn is er. Het werden er zelfs twee. De eerste rijdt Wilhelminaplein — Oranjestraat — Steenrijk vv. De tweede rijdt Wilhelminaplein — Montagne — Porta Blancu. De ondernemer is de heer Hugo Bakhuis, van Engelen no. 80. We denken dat Banda Abao jaloers wordt op Banda Ariba.

De autobusdienst Curaçao meldt ons, dat er een nieuwe lijn is geopend op Parera. Deze lijn wordt ondernomen door kleine bussen van het Gouvernementsbedrijf A.B.C.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Veritas:** Heden 17.30 uur Mejuffrouw Pinto: Radiowezen in Nederland.

— **St. Thomaskring:** Vrijdag Thomasvergadering voor alle leden.

PERSBERICHTEN.

Dinsdag, 4 Maart 1947, maakte de Heer H. A. C. Burgers, belast met de dagelijkse leiding van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij op het Hoofdkantoor der Bataafse Petroleum Maatschappij te 's-Gravenhage, die voor enkele weken op Curaçao verblijft, zijn opwachting bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur.

Dinsdag, 4 Maart 1947, omstreeks acht uur des voormiddags liep de U.S. Destroyer „Stormer" de Sint Annabaai binnen. De Commandant van genoemde bodem, Kapitein William C. Norvell, maakte, ingezelschap van den Heer Lynn W. Franklin, Consul-Generaal der Verenigde Staten van Noord-Amerika, en de zich eveneens aan boord bevindende Kapiteins Edward Paré en Rex S. Caldwell, zijn opwachting bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur.

Des namiddags om 17 uur heeft de Gouverneur, vergezeld van den Heer Franklin en den Kapitein-Adjudant E. C. J. M. van de Laarschot, een tegenbezoek aan boord van de Noordamerikaanse torpedojager gebracht.

GEVANGENIS.

Men verzoekt ons mede te delen aan het lezend en niet-lezend publiek, dat er heus niemand uit de gevangenis is weggelopen en alle geruchten daarover volkomen uit de lucht gegrepen zijn.

„BLOEMFONTEIN".

De mannen van de „Bloemfontein" hebben hedenmiddag een bijeenkomst in het R.K. Militair Tehuis. De bijeenkomst vangt aan om 17 uur.

Weed killer — Meyboom.

NIEUWS OVERAL

ZOU HET WAAR ZIJN?

Uit Sydney Australië komt het bericht, dat Jozef Keenan de vroegere algemene secretaris van de vakbond der zeelieden verklaarde, dat hij meent dat gisteren Martin Bormann de vertegenwoordiger van Hitler gezien te hebben in de straten van Sydney. Keenan heeft Bormann vroeger in Hamburg ontmoet in 1932. Toen hij hem gisteren begroette, stapte Bormann gauw in een auto en reed snel weg. Naar men weet, werd Bormann te Neurenberg bij verstek veroordeeld. (Sydney, (AP) 6.3).

JOSEPH KEENAN.
Zag hij Bormann?

TOCHT VAN MARSHALL.

Het vliegtuig van Marshall loopt via Bermuda en de Azoren naar Parijs, waar Marshall welkom geheten werd door den gezant Jefferson Caffrey. Hij gebruikte de lunch bij Caffrey en dineert vanavond bij Ouriol. Voordat hij doorvliegt naar Berlijn heeft hij ook nog een onderhoud met den Premier Ramadier. In Berlijn wordt opnieuw halt gehouden.

ZUIDPOOL.

Admiraal Birt meldt aan boord van het stoomschip „Mount Olympus", dat zes transportvliegtuigen van de Noordamerikaanse marine met als basis Klein Amerika het gehele onbekende gebied van de Zuidpool in kaart hebben gebracht.

NOG STEEDS KOUDE.

De koude en de nieuwe sneeuwvalmaken het verkeer in Engeland nog steeds onmogelijk. Men spreekt van een chaotische toestand vooral in het Zuiden van Engeland en in de zgn. Midlands viel er weer veel sneeuw (Londen, (AP) 5.3).

MOTIE.

Gedurende de voortgezette beschouwingen inzake de overzeese gebiedsdelen diende het lid van de partij van de Vrijheid, Dirk Stikker, een motie in, waarin gevraagd wordt onmiddellijk maatregelen te nemen ter verbetering van de levensomstandigheden der Indonesische bevolking. Speciaal in Madoera sterven duizenden de hongersdood (Aneta, 5.3).

SITHOC.

Alle Sithoc-leden worden herinnerd aan de herdenking van het eerste lustrum in de kerk van San Mateo op Vrijdag 7 Maart (St. Thomas) om 19.30 uur. Het bestuur rekent op een opkomst als nooit tevoren. Niemand mag ontbreken. Na de plechtigheid korte bijeenkomst in de club.

„DAT IS DUITSLAND" ZEI MONTGOMERY.

Rome's kleine erfenis in Zweden

Geen katholieke nazaat is er meer in Zweden van voor de vermelde beslissing van 1593, toen het Lutheranisme als enige godsdienst voor Zweden werd aanvaard. De wetten tegen de niet-Lutheranen troffen vanzelfsprekend vrijwel alleen de katholieken, omdat er geen of weinig andersdenkenden waren. Het verblijf van een katholiek priester werd met de doodstraf bedreigd. Leken, die het katholicisme zouden omhelzen, verloren eerst hun goederen, konden verbannen worden en bij volharding zelfs met de dood worden gestraft.

In 1624 werden onder Guustaaf Adolf inderdaad twee katholieken om deze reden terechtgesteld: Georg Ursinus, secretaris van Guustaaf Adolf zelf en Zacharias Anthelius, burgemeester van Södertälje. Koningin Christina gaf korte tijd later haar troon op om het geloof harer vaderen te omhelzen: „D'autres sont devenus catholiques pour conserver une couronne; moi, je renonce à la couronne pour devenir catholique", zou zij op 28 Februari 1654 aan den Fransen ambassadeur Chamut hebben geschreven, al gaf Christina als motief harer abdicatie voor de Staten op: „les femmes n'étant pas capables, à son avis, d'assumer comme il convient, les charges de la couronne."

Het duurde twee eeuwen vooraleer onder Guustaaf Adolf III in 1783 een tolerantie-edict uitkwam, waardoor het aan katholieke buitenlanders mogelijk werd in Zweden mis te horen. Zekere Dr. Nicolaas Oster, priester uit Metz, komt naar Zweden en tot 1860 hing er op zijn kapel een bordje, dat de toegang voor Zweden verboden was!

Vooral door de werkzaamheid van Koningin Josephine, geboren prinses van Leuchtenberg-Beauharnais, werd het den katholieken in Zweden (en Noorwegen) geleidelijk aan gemakkelijker. In 1837 komt de eerste katholieke kerk na de reformatie in Zweden tot stand, de thans nog bestaande St. Eugeniekerk in het centrum van Stockholm, helaas een plek die in de loop des tijds een armoedig zijstraat is geworden. Enkele Duitse Jezuieten werken hier. Onder Mr. Laurentius Studach, eerste fungerende apostolisch vicarius van Zweden, komen in 1865 te Göteborg en in 1872 te Malmö parochies tot stand.

Op 19 Mei 1859 werden nog zes vrouwen, die katholiek waren geworden, naar de oude wet, verbannen. Protesten uit Europa leidden tot opheffing van het oude decreet in 1860.

Een merkwaardig overblijfsel uit de oude tijd is nog steeds, dat gezien de positie van den Lutherssen pastoor als ambtenaar van de burgerlijke stand, twee katholieken, die gaan trouwen (wat zich overigens zelden voordoet) dit driemaal van de Lutherse kansel moeten laten afkezen. Met de Joden is dit tevens het geval! Gaat de Apostolisch Vicarius van Zweden op reis, dan moet hij bij zijn Luthersen pastoor een pas halen e.d. Een Lutheraan, die katholiek wil worden, moet met tussenruimte van twee maanden, dit tweemaal mededelen aan zijn Luthersen pastoor, waarvan eenmaal in persoon. Staatsraden, onderwijzers e.d. verliezen bij overgang tot het katholicisme hun betrekking. De katholieken moeten medebetalen aan het onderhoud van de Lutherse kerken door hun belastingen.

De betekenis van de ongeveer 6000 katholieken in Zweden is betrekkelijk gering en het werk der priesters uiterst moeilijk door gebrek aan geld en grote afstanden. In totaal zijn er een elf parochies met 28 priesters, waarvan verschillende Nederlanders. Ongeveer 35% van de katholieken practiseert. Bij gebrek aan jongelui en contact komen katholieke huwelijken sporadisch voor, zodat wat in een paar kleine katholieke schooltjes bereikt wordt, verloren gaat. De katholieken, veelal van zeer gewone stand, zijn voor de helft van buitenlandse oorsprong.

Predikbroeders weer in Zweden.

De Dominicanen nemen een merkwaardige plaats in. Al in 1231, voor Dominicus' dood, was Scandinavië een eigen Dominicaanse provincie met 15 kloosters. Alles ging verloren. Zevenhonderd jaar later, op Pinksteren 1921, zijn Franse Dominicanen weer in Oslo begonnen en in 1931 in Stockholm. Sedert 1904 preekten doorreizende Franse Dominicanen op weg naar St. Petersburg, waar ze een klooster hadden, de retraite voor de Noorse missionarissen en dit leidde tot het contact, dat het Franse Predikbroeders waren, die in 1921 kwamen. Thans hebben de Dominicanen een kerk in Stockholm (geschilderd door Zeeuws-Vlaanderens kunstschilder-priester Rob de Caluwe, zelf werkzaam in Finland), waar o.a. wijlen Koningin Astrid voor het eerst de Heilige Communie ontving. De Dominicaanse parochie is 180 x 160 km.² en telt....... 680 mensen. Men begrijpt wel, dat er onder die omstandigheden weinig te doen is. Vicarius Ordinis is een Nederlander, Pater Bertrandus Fens O.P., die vorig jaar vijf maanden te Malmö medehielp aan de repatriatie van ongeveer 1000 Nederlanders naar ons land.

De 6000 Zweedse katholieken leven ver uiteen. Zweden is viermaal zo groot als Nederland, België, Luxemburg en Zwitserland tezamen. Van de katholieke kerk in Malmö tot het Noordelijkste katholieke kerkje in Sörfosa is duizend kilometer, zestien uren in de sneltrein. Katholieke actie is moeilijk bij zulke afstanden. De vooringenomenheid der niet-katholieken is vrij sterk. De katholieken nemen in aantal vrijwel niet toe. Rome's kleine erfenis in het eens bloeiend katholieke land is zonder wezenlijke invloed. Of en hoe de Catholica Zweden binnen een redelijk aantal eeuwen zal herwinnen is een — helaas — open vraag. Wie de kerkelijke situatie in Zweden bestudeert is evenwel pessimistisch gestemd.

Dr. Joh. Hartog.

Cockroach dust — Meyboom.

Sport Rubriek

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 1, en Zondag 2 Maart 1947.

Trinidad — Curaçao	0—4.
Trinidad — Curaçao	0—3.

VOORLOPIG PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE

„A"-Klasse:

om 4.15 n.m.

Zondag, 9 Maart 1947:	Jong Holland 1 — Vitesse 1
Zaterdag, 15 Maart 1947:	Jong Curaçao 1 — Sithoc 1
Zondag, 16 Maart 1947:	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1
Zaterdag, 22 Maart 1947:	Veendam 1 — C.S.C. 1
Zondag, 23 Maart 1947:	Vitesse 1 — Sithoc 1
Zaterdag, 29 Maart 1947:	Jong Holland 1 — Transvaal 1

Indeling competitie 1947.

A-klasse: S.U.B.T., Jong Holland, Veendam, Vitesse, Sithoc, Jong Curaçao, C.S.C. en Transvaal.

Res. A-klasse: S.U.B.T., Jong Holland, Veendam, Vitesse, Sithoc, Jong Curaçao, C.S.C. en Transvaal.

B-klasse: D.N.S., P.S.V., Asiento, M.Y.O.B., R.C.C., Volharding en Arsenal (voorlopig).

Res. B-klasse: Asiento, Jong Curaçao, Scherpenheuvel en Sithoc (voorlopig).

Junioren: Jong Holland, S.U.B.T., Veendam, Vitesse, Sithoc, Jong Curaçao en Scherpenheuvel.

Contributie:

De verenigingen, die contributies verschuldigd zijn, worden beleefd verzocht, deze contributies ten spoedigste aan te zuivenen, door storting op rekening van de „Curaçaose Voetbalbond" bij een der plaatselijke banken.

Toetreding:

Toegetreden tot het verband van de „C.V.B.":

S.V. „Arsenal", S.V. „Volharding" en „K.L.M." Ontspanningsvereniging.

Mededeling:

In verband met het gebrek aan animo is het per circulaire aangekondigde defilé, dat plaats zou vinden voor de wedstrijd van as. Zondag tussen „Jong Holland" en „Vitesse", bij de gelegenheid van de opening van de competitie 1947, door het bestuur afgelast.

Verenigingen, die nog niet voldaan hebben aan het verzoek van het bestuur om opgave te doen van hun leden, worden hierbij beleefd verzocht dit alsnog voor 14 Maart as. te doen.

HET BESTUUR.

De dreigende Economische Crisis in Engeland.

De economische moeilijkheden, die de Engelse regering de laatste tijd het hoofd heeft moeten bieden, culmineren thans in het algemeen tekort aan steenkool. De aanhoudende vorst en de hoge sneeuw, die ieder transport belemmeren, hebben deze schaarste in geheel Engeland voelbaar gemaakt. Onder de verschillende maatreglen, die de regering heeft genomen, heeft vooral de drastische beperking der electriciteitsvoorziening veel critiek uitgelokt.

De huidige crisis zal het economisch herstel van Engeland extra vertragen. Een vertraging die, bij alle andere na-oorlogse lasten, de positie der Labour-regering niet benijdenswaardig maakt.

In de **New York Herald Tribune** (11.2, 16.2) onderwerpt Walter Lippmann het Engelse probleem aan een grondige beschouwing.

In het Verenigde Koninkrijk, zowel als in het Imperium vertonen zich de verschijnselen van een crisis van enorme afmetingen, die, als zij voortgang zou vinden, de wereld zal doen sidderen en onze eigen positie in hoge mate kwetsbaar en onzeker maken.

De tekenen die op een dergelijke crisis duiden, kunnen niet worden misverstaan. De Canadese en Amerikaanse credieten, die bedoeld waren om tot 1951 te duren, blijken niet voldoende om de Engelsen heen te helpen door de huidige periode van herstel en van liquidatie en reorganisatie in de uitgestrekte gebieden van hun overzeese betrekkingen in de Middellandse zee en in Zuid-Azië. Het is nu zichtbaar, dat de Canadese lening binnen het jaar opgebruikt zal zijn, de Amerikaanse binnen twee jaar.

Hieruit blijkt dat in 1948, wanneer wij in beslag genomen zullen zijn door een presidentsverkiezing, de vraag gesteld zal worden wat wij kunnen doen om de Britse crisis te voorkomen, of wat wij zullen doen als we niet bereid zijn om te helpen.

De taak, die het volk op de Engelse eilanden zichzelf heeft opgelegd vindt zijn gelijke in niets wat een vrij volk ooit in vredestijd heeft trachten te bereiken. Zij proberen genoeg te verdienen om voor zichzelf een behoorlijke levensstandaard te handhaven en om hun verreikende betrekkingen in het buitenland te ondersteunen. Om dit te bereiken moeten zij 175% van hun uitvoer in 1938 produceren en verkopen voor export. Zij trachten dit te doen met vrije arbeidskrachten, dat wil zeggen zonder de dwang van de oorlogsjaren of van een totalitaire staat. Zij vragen deze buitengewone poging van een volk, dat vermoeid is van de enorme inspanning van de oorlog en weinig rust of ontspanning heeft gehad na de zenuwslopende angsten en zorgen, die zij moesten verduren toen zij practisch alleen stonden. Zij pogen dit met een industriële uitrusting, die reeds niet al te modern was en die onder oorlogsomstandigheden niet in gelijke mate kon worden gehandhaafd.

Bovendien wordt hun gevraagd dit zo snel mogelijk te doen, dat wil zeggen voor de Amerikaanse en Canadese leningen uitgeput zijn. Deze tijdsruimte is te kort. Dat blijkt uit het feit dat zij hun credieten veel sneller opgebruiken dan zij van plan waren. Zij behoeven meer tijd en meer hulp. Wanneer zij die niet krijgen, zal de positie van het Verenigde Koninkrijk en het Imperium binnen een jaar critiek zijn.

Wanneer deze crisis niet voorkomen wordt, dan zal zij bijna zeker een radicale verandering brengen in het leven op de Britse eilanden en te zelfder tijd een geforceerde en wanordelijke liquidatie van talrijke overzeese belangen van England, zodat de hele toestand in Europa, in Afrika en in Azië nog slechts met de grootste moeite op vreedzame **wijze opgelost zal kunnen worden.**

Het gematigde en „geleidelijke" Socialisme, dat thans in Engeland wordt toegepast, zal niet, zoals sommigen misschien tevergeefs veronderstellen, worden vervangen door wat wij noemen „free enterprise". In de toestand van algemene schaarste die dan zal ontstaan, zal een nog veel drastischer ingrijpen van de regering noodzakelijk zijn en dat zal ook gebeuren. Want „free enterprise" is een systeem dat alleen werkt als er zekerheid is en voldoende van alles. De Engelsen zullen noch het één noch het ander hebben en wanneer de leningen eenmaal uitgeput zijn en zij van hun eigen middelen zullen moeten leven, dan is er geen enkele kans dat zij iets anders kunnen en zullen doen dan zich overgeven aan de krachtigste vorm van door de regering geleid collectivisme.

De verwerping van de Engelse vorm van vrij, gematigd en „geleidelijk" socialisme zal West-Europa dwingen om het eveneens te verwerpen. Dit hoeft nog niet het aanvaarden van de Communistische methode te betekenen. Het betekent eerder dat de centrum partijen verzwolgen zullen worden en dat er een geweldige strijd zal ontbranden tussen de extrêmisten van Rechts en de extremisten van Links.

Hieruit blijkt dat het inéénstorten van de Britse poging tot na-oorlogs herstel niet ondenkbaar is. Het is zelfs waarschijnlijk, wanneer ten minste niet op tijd afdoende maatregelen worden getroffen. Wanneer de inéénstorting plaats heeft, zullen de Verenigde Staten politiek en economisch geïsoleerd zijn van Europa en evenzo van het grootste deel van het Eurazische vasteland.

Het financiële en economische deficit is reeds zo ernstig dat de Britse regering niet in staat is als een gelijkwaardige partner aan een constructieve regeling deel te nemen. Zij wordt gedreven door haar onmiddellijke moeilijkheden — door haar tekort aan dollars, aan werkkrachten, aan consumptie-goederen en aan kapitaal investeringen—en zij is gedwongen alle berekeningen op lange termijn ondergeschikt te maken aan haar directe noden.

Daarom moeten wij er bij een beschouwing van haar politiek in Duitsland rekening mee houden, dat de Britse zone, hoewel het rijkste deel van Europa, op het ogenblik financieel onbetrouwbaar is, wat een zware uitputting veroorzaakt van Engelands afnemende dollarvoorraad. Tenzij er één of andere oplossing gevonden kan worden om deze druk op te heffen, zal de Britse regering zich niet de luxe kunnen permitteren van een waardige wederopbouw van Duitsland en van Europa, maar zal daarentegen moeten zoeken naar een „schikking", die in feite niets anders is **dan een economische overeenkomst tussen haar eigen financië**le noden en het verlangen van de Sovjet Unie naar onmiddellijke herstelbetalingen.

In de omstreden gebieden in de Middellandse zee en het Midden-Oosten heeft het Britse Imperium onvoldoende militaire reserves en geld om zijn politiek te steunen. Militaire macht vereist manschappen en de Engelsen hebben een wanhopig te kort aan mankracht. Een Imperium — ten minste in de moderne wereld — vereist een kapitaalsurplus, dat door het moederland kan worden geëxporteerd naar de afhankelijke landen. Maar dank zij de oorlog zijn de Britse eilanden in een voor een modern imperium weergaloze situatie. Zij zitten diep in de schuld bij hun eigen ondergeschikten.

Uit gebrek aan militaire en financiële middelen om hun Imperium te handhaven en te ontwikkelen en om de levensstandaard van de inheemse bevolking te verheffen, zijn de Engelsen gedwongen allianties te sluiten met inlandse oligarchieën en een transfusie van Amehikaanse macht te weeg te brengen, die gebaseerd is op onze vrees voor Sovjet-Rusland, ons verlangen naar olie en een soort halfbakken, Amerikaanse vorm van imperialisme.

Het is daarom noch voorbarig, noch een alarmerende overdrijving om te zeggen, dat een eerlijke beschouwing van de zich ontwikkelende crisis in Engeland één van de noodzakelijkste dingen is, als we vooruitzien op de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten.

In iedere discussie over het probleem van Engelands naoorlogse moeilijkheden is er een neiging om te beweren dat het Brits-Amerikaanse deelgenootschap nauwer is dan ooit. Byrnes en Bevin gingen steeds samen wanneer er een geschilpunt was met de Sovjet-Unie en beide regeringen hielpen elkaar en gaven elkaar nu en dan actieve ondersteuning in hun invloedssferen.

De Sovjet-Unie heeft natuurlijk bezwaar gemaakt tegen deze diplomatieke samenwerking en zowel in Engeland als in Amerika zijn hiertegen enkele stemmen gerezen. Thans is het duidelijk, dat de Sovjet diplomatie er voor een belangrijk deel op gericht is Engeland van Amerika weg te trekken, vooral naar mate de tijd voor een regeling voor Europa dichterbij komt.

De stijgende moeilijkheden van Engeland zullen een beslissende invloed op het resultaat hiervan hebben. Want wat het Britse volk zal willen doen en wat de noodzakelijkheid het zal dwingen te doen, is zeker niet hetzelfde. Het zou heel gevaarlijk zijn om te veronderstellen dat de huidige regelingen tussen Byrnes en Bevin zo goed gefundeerd zijn, dat zij weerstand zouden kunnen bieden aan het vernietigende effect van een economische crisis in Engelands herstel en aan de geforceerde liquidatie — door gebrek aan mankracht en geld — van vele van Engelands overzeese betrekkingen.

De Engels-Amerikaanse solidariteit moet door haar aard wel zeer zwak zijn. Want wanneer twee mogendheden alleen maar samenwerken omdat zij zich samen tegen een derde teweer willen stellen, kunnen zij gemakkelijk gescheiden worden en zullen zij uiteen vallen wanneer die derde macht ophoudt haar druk uit te oefenen.

Wanneer Rusland thans haar agressieve tactiek verandert, waar vele tekenen opwijzen, zullen de werkelijke na-oorlogse moeilijkheden in de beide Engels sprekende landen naar voren komen. **Deze kunnen niet terzijde worden gelegd met de gemakkelijke bewering dat een** gemeenschappelijk front tegen Ruslands imperialisme het antwoord vormt op het onmetelijk probleem van het Britse Imperium en de Amerikaanse rol bij de liquidatie en reorganisatie hiervan.

Voor een eerlijk begrijpen zal men, zo stel ik mij voor, rekening hebben te houden met het feit dat de Engelse na-oorlogse crisis zich zal ontwikkelen enkele jaren vóór de Amerikaanse na-oorlogse crisis. Want de Engelsen beginnen met ongelijkwaardige productiemiddelen. Wij beginnen met overvloedige middelen, die nu weliswaar alle worden gebruikt, maar die overbodig zullen worden wanneer aan de onmiddellijke na-oorlogse vraag is voldaan. Wanneer die tijd komt en onze eigen crisis — het 1929 van de tweede wereldoorlog — zich begint te ontwikkelen, zullen we verslagen zijn, als we niet nu reeds trachten mogelijkheden te vinden door de export van kapitaal.

Dat kapitaal, wanneer het nu zou worden geëxporteerd, zou de dreigende crisis in Engeland voorkomen. In het andere geval zal het misschien te laat komen, daar de Engelse crisis zich zal voltrekken en haar historische gevolgen over de gehele wereld voelbaar gemaakt zal hebben, wat niet meer ongedaan kan worden gemaakt. Dit zijn de kernpunten van het probleem, waar de beide landen hun aandacht aan dienen te besteden.

Een geforceerde liquidatie van zelfs maar een deel van Engelands strategische betrekkingen en van haar imperium, zou een vacuum veroorzaken in een aantal van de woeligste gebieden van de aarde. Niemand kan de gevolgen hiervan beoordelen. Maar we kunnen er zeker van zijn dat dit een nieuw tijdperk zou inluiden, waarop we zelfs nog niet in theorie zijn voorbereid.

De geschiedenis van de diverse imperia vertelt ons, dat de periode van hun einde een buitengewoon gevaarlijke tijd is, niet alleen voor hen zelf, maar voor de hele wereld. De strijd over de opvolging van een gewezen imperium is nog nooit zonder oorlog beslecht. Wij behoeven niet te betwijfelen, dat in de liquidatie van het Engels Imperium, dat één **van de grote historische** gebeurtenissen van onze eeuw is, ook Amerika direct zal worden betrokken.

De Engelse bladen bepalen zich meer tot de direct merkbare aspecten van het probleem en speciaal tot de huidige moeilijkheden in de brandstofvoorziening.

De **Manchester Guardian** (15.2) merkt op, dat het moeilijk is zich een tijd te herinneren, waarin een regering zozeer het goede trachtte te doen en daarbij zoveel critiek oogstte. De schuld hiervan ligt in de ongerijmde uitlatingen van den Minister van Energie en sommige van zijn collega's en in de indruk die zij hebben achtergelaten van geknoei en van kortzichtig optimisme. Dit moest onvermijdelijk zijn terugslag hebben op de regering zelf en op haar politiek. Het moet eerlijk worden gezegd, dat, afgezien van het publiek eigendom van de steenkolenmijnen en misschien van de spoorwegen, de nationalisatie-plannen nooit erg veel enthousiasme hebben te weeg gebracht, zelfs niet onder diegenen, die altijd op Labour hebben gestemd.

Niemand zal zich grote opofferingen getroosten voor het nationaal eigendom van een motor-lorry of zelfs van een gasfabriek. En door alle tijd van het Parlement in beslag te nemen met gecompliceerde nationalisatiewetten heeft de regering zich bloot gesteld aan de beschuldiging dat zij de voortgang van het economisch apparaat verwaarloosde. Algmeen bestaat het gevoel — en niet alleen bij politieke tegenstanders — adt de regering, bezet door haar plannen voor de toekomst, maar al te dikwijls heeft gefaald in het opstellen va neen plan voor het heden.

Het is thans de eerste plicht van den Minister-President om zijn prestige te herstellen. Zijn eigen positie is sterk: zijn gezag is in de tijd dat hij aan de regering was slechts toegenomen; wat ook de tekortkomingen van zijn Ministers mogen zijn, hij heeft weinig persoonlijke vergissingen gemaakt. Het is thans aan hem om het geschokte vertrouwen in onze bekwaamheid om aan de economische storm weerstand te bieden te herstellen. Van nu af aan dienen we de luxe van partijpolemieken achterwege te laten. Zelfs de Conservatieve leiders zullen moeten toegeven dat het opjagen van Shinwell een afgezaagd spelletje wordt en dat het komende witboek om samenwerking vraagt en niet om tegenstemmers. Attlee moet de toon aangeven; wanneer de oppositie daar niet op ingaat, zal de fout bij Churchill liggen.

Will San Francisco accept...
THE ORGANIZATION PROPOSED AT DUMBARTON OAKS
THE UNITED NATIONS ORGANIZATION

HOE WERKT U.N.O.?

De buitenlandse politiek van Noord Amerika

Op zijn eerste persconferentie heeft Marshall, de. sinds het verdwijnen van Byrnes, aanwezige vraag naar een eventuele koerswijziging der Noordamerikaanse politiek in zekere zin bevestigend beantwoord. Marshall heeft te verstaan gegeven, dat de periode van het zoeken naar partiële oplossingen, waartegen trouwens van republikeinse zijde herhaaldelijk bezwaar werd gemaakt, voorbij is. Thans zullen door de Verenigde Staten oplossingen in wereldverband worden nagestreefd. Het begeleidend militaire accent wees er verder op, dat daarbij het doen van concessies aan stricte grenzen zal zijn gebonden.

„De Maasbode" (11 Februari 1947) vat de nieuwe uitgangspunten voor de Noordamerikaanse buitenlandse politiek als volgt samen:

1e. dat de politiek der V.S. bij het opstellen der vredesverdragen voor Europa en Azië (lees Duitsland en Japan) geruggesteund zal zijn door de geweldige militaire macht, hulpbronnen en mensen, materiaal van het land;

2e. dat de V.S. niet zullen ontwapenen en hun militaire kracht niet zullen verzwakken, vooraleer de vredesverdragen in werking zijn getreden, en de collectieve veiligheid stevig is gegrondvest en

3e. dat een oproep voor algemene militaire oefening zal worden gedaan om de buitenlandse politiek der V.S. kracht bij te zetten.

De betekenis van de vervanging van den burger Byrnes door den militair Marshall spreekt hieruit duidelijk.

En merkwaardigerwijze, geen oorlogszuchtige betekenis, maar die van het vaste besluit van den soldaat, die alle verschrikkingen van de oorlog uit persoonlijke ervaringen kent, om door een vastberaden politiek een derde wereldoorlog te voorkomen. En politiek kan tegenover een macht als Rusland slechts effectief zijn als zij tenminste een even geweldige kracht achter zich heeft.

De permanente aanwezigheid van de militaire macht staat hierbij voorop.

In die gedachtengang zijn Marshalls verklaringen slechts een variant op de onlangs geciteerde woorden van Austin in de Veiligheidsraad: Mijn regering zal ditmaal de dwaling niet herhalen, welke zij na de eerste wereldoorlog heeft begaan. Wij zullen, als het nogmaals nodig mocht zijn, gereed zijn.

Noord-Amerika verlegt hierdoor het accent van zijn politiek van soepelheid naar krachtdadigheid.

Zo behoeft het ook allerminst te verwonderen, dat juist op dit ogenblik van Noordamerikaanse zij het niet officiële zijde de punten worden opgesomd, waarin moeilijkheden tussen de V.S. en Rusland zijn ontstaan. Zij worden natuurlijk alleen van de Noordamerikaanse kant bekeken, maar het feit, dat zij juist nu zó sterk benadrukt worden, bewijst wel, dat de stemming in Washington geladen is.

Het blad geeft vervolgens een overzicht van de voornaamste geschilpunten tussen de Verenigde Staten en Rusland.

Er zijn moeilijkheden over de leen- en pachtwet. Rusland is gevraagd de 95 schepen, welke onder dit stelsel tijdelijk ter beschikking van Moskou waren gesteld, terug te geven; Washington heeft verzocht tot een definitieve regeling van het gehele systeem te komen; maar Moskou negeert eenvoudig alle desbetreffende Noordamerikaanse nota's.

Men heeft de quaestie van de verkiezingen in Polen en die van het terugtrekken van de Russische troepen uit de belangrijke Chinese haven Dairen, in strijd met de overeenkomsten van Jalta en Potsdam weigert Moskou de op zich genomen verplichtingen na te komen. Er zijn onaangenaamheden over de door de V.S. zo hoogst belangrijk geachte uitwisseling op wetenschappelijk en cultureel gebied.

Tot heden heeft Moskou alle Noordamerikaanse betogen genegeerd.

Pijnlijk is men in Washington getroffen door de onophoudelijke aanvallen van pers en radio te Moskou tegen „het Noordamerikaanse imperialisme en de Noordamerikaanse oorlogsopruiïng", waarbij de Noordamerikaanse politiek onophoudelijk wordt verdraaid. En dan zijn er de permanente conflicten tussen Rusland en de Westerse mogendheden op alle internationale bijeenkomsten: V.N. en vredesconferenties, telkens als het Westen handelend optreedt.

Onder deze omstandigheden staat thans de conferentie van Moskou voor de deur.

Er moeten beslissingen vallen, welke voor de werkelijke vrede van het allerhoogste belang zijn. Washington geeft te kennen, dat het niet voornemens is een toestand in het leven te laten roepen, welke als een voortdurende bedreiging boven Europa en de wereld hangt. Er wordt duidelijke taal gesproken en deze verstaat Moskou gewoonlijk goed. En achter de hand houdt Marshall een militaire macht, welke hij zeker niet behoeft te gebruiken, als hij er altijd de beschikking over heeft.

„Het Algemeen Handelsblad" (11 Februari 1947) is evengens van mening, dat de „militante" rede van Marshall opgevat moet worden als een aankondiging van een krachtige Noordamerikaanse politiek op de aanstaande conferentie van Moskou.

Zij is uitgesproken enkele dagen voor de tweede verjaardag van de overeenkomst van Jalta (11 Februari 1945) en heeft onmiddellijk betrekking op het Verre Oosten. Hieruit mag men derhalve afleiden, dat de regeling in zake Japan en China nauw verbonden wordt geacht aan die van Duitsland, en — wat wel een nieuwe en verrassende politiek der Verenigde Staten is — dat zonder een tot stand koming dezer vredesverdragen van ontwapening geen sprake kan zijn. Daarbij becende men overigens, dat deze ontwapening ook moet wachten — volgens de Noordamerikaanse mening — op de instelling ener supranationale contrôle over de proeven en bedrijven, welke betrekking hebben op de atoomenergie, wat feitelijk betekent, dat de Verenigde Staten een wedloop in atoom-fabricage willen voorkomen en eerst de zekerheid willen hebben, dat geen ander land in staat is, atoombommen te vervaardigen, alvorens Washington zelf van het gebruik van dit wapen (dat het nog immer een grote voorsprong verschaft) wil afzien.

Dat Marshall de regeling van de Oosterse quaestie van het hoogste belang zou achten, kon worden verwacht.

De beheersing van de Stille Zuidzee door een drietal strategische ketenen (in het Noorden via de Aleoeten, in het Midden via de Hawai-, Marshall- en Marianeneilanden naar de Philippijnen en Okinawa, en in het Zuiden steunende op de Samoa en Salomons-eilanden) is een hoeksteen der Noordamerikaanse politiek. Na het mislukken der pogingen van Marshall zijn dan ook wel verscheidene groepen Noordamerikaanse mariniers uit China teruggeroepen, doch **niet** uit Tsingtao, de voorheen Japanse concessiehaven aan de Gele Zee, basis der zevende Noordamerikaansevloot, die — met de posten in Zuid-Korea — in staat is, deze zee af te sluiten en aldus den Russen van Port Arthur uit een inval in de Grote Oceaan te beletten.

De te Jalta gesloten overeenkomst gaf immers aan de Russen sterkere posities in het Verre Oosten.

De Noordamerikanen meenden, dat de Japanners zich in Mantsjoerije lang zouden kunnen staande houden na in hun eigen eilandenrijk te zijn verslagen, zodat Russische hulp zeer waardevol moest worden geacht. Binnen drie maanden na Duitslands capitulatie zou de Sovjet-Unie aan Japan de oorlog verklaren (hoewel het vriendschapsverdrag tussen beide landen na zijn opzegging nog een jaar van kracht zou zijn!) in ruil voor het Zuidelijk deel van Sachalin, dat Rusland in 1905 aan Japan had verloren (en dat rijk is aan olie en steenkool) voor de marinebasis Port Arthur en voor gemeenschappelijke Russisch-Chinese controle over de Mantsjoerijse spoorwegen en de haven Dairen.

Tevens verkreeg Rusland de Siberië beschermende eilandenketen der Koerillen ten Noorden van Japan.

Thans betuigen verschillende Noordamerikaanse publicisten hun spijt over de indertijd verleende concessies.

Dat de Russen hun winst gebruiken, om hun invloed in China uit te breiden met behulp der juist in het Noorden en in Mantsjoerije machtige Chinese communisten, is duidelijk genoeg gebleken.

Daar Japan geheel en stevig in handen is der Noordamerikanen, liggen juist in China (en in het gedeelte Korea) de punten van wrijving en de mogelijkheden tot botsingen.

Dit verklaart Marshalls toespeling op de toekomstige status der vroegere Japanse eilanden.

De Noordamerikaanse militairen wensten in meerderheid deze bases te annexeren, terwijl Byrnes ze onder voogdij (trusteeship) der Verenigde Naties wilde plaatsen, omdat de Verenigde Staten anders het morele recht verloren, op te komen voor de belangen der afhankelijke volken en de annexatielust van anderen te beteugelen. Het zal nu de taak van Marshall zijn, deze eilanden onder voogdij van de V.N. te plaatsen onder zulke voorwaarden, dat de Noordamerikaanse militaire belangen veilig zijn.

De Russen hebben hun verzet hiertegen reeds aangekondigd.

Zonder overeenstemming echter inzake erkenning van de Noordamerikaanse invloedssferen wil Marshall van ontwapening niets weten en zal de „algemene militaire opleiding" in de Verenigde Staten gehandhaafd blijven.

Uit de inhoud der rede sprak verder een zekere herwaardering der problemen.

Dat de Minister niet rechtstreeks sprak over het Duitse vredesverdrag, bewijst slechts, dat voor hem het Centraal-Europa niet het belangrijkste probleem vormt. Des te meer het Nabije Oosten, waar de oliewinning geleidelijk onder Noordamerikaanse contrôle komt.

Begrijpelijkerwijze moest Marshall dus wel enige woorden wijden aan Palestina, waarbij hij de Engelsen veel minder hard viel dan in Noordamerikaanse kringen gebruikelijk is. Wellicht vindt Bevin bij zijn Noordamerikaansen collega steun voor zijn nieuwe plan, dat een definitieve regeling vijf jaar uitstelt, doch toelating van honderdduizend Joden zou verzekeren en misschien daardoor de rust herstelt.

Opvallend was tenslotte, datgene waarover gezwegen werd.

Geen woorden van vriendschap voor de Sovjet-Unie, noch van vertrouwen, dat een bevredigende regeling inzake Duitsland zou worden bereikt. Een nuchtere opsomming van de belangen, welk hij zal verdedigen, als een generaal op zijn post.

Dr. N. van Blankenstein wijst in **„De Stem van Nederland"** (15 Februari 1947) op de ogenschijnlijke paradox in Marshalls verklaringen inzake handhaving der prioriteit van een overeenkomst over het internationale toezicht op de atoomenergie.

De Russen willen niet het eerst de atoomaangelegenheid ter hand nemen. Deze kan in de omlijsting van de algemene „ontwapening" in behandeling komen. De Noordamerikanen verlangen daarentegen, dat eerst een regeling voor de atoombom getroffen wordt, voor zij aan de rest van de ontwapening willen beginnen. Wij horen nu zelfs van Marshall, dat een algemene beperking der bewapening eerst over enige jaren ernstig in beschouwing kan worden genomen. Want zolang zal het wel moeten duren voor er aan het sluiten van een vredesverdrag met Duitsland gedacht kan worden.

Dit wekt de schijn, dat elk der partijen het omgekeerde bepleit van hetgeen men zou verwachten.

Het is waar dat Noord-Amerika met het verbod van de atoombom ook een afschaffing van het recht van veto op dit punt wil verbinden, wat inderdaad onvermijdelijk is. Immers, anders zou iedere grote mogendheid een nauwgezet onderzoek, of maatregelen wegens overtreding tegen zichzelf kunnen verhinderen. Een grote mogendheid zou zelfs met zijn veto een kleine staat kunnen dekken, die zich tegen de bepalingen vergreep.

Toch kan hierin niet de ware oorzaak gelegen zijn.

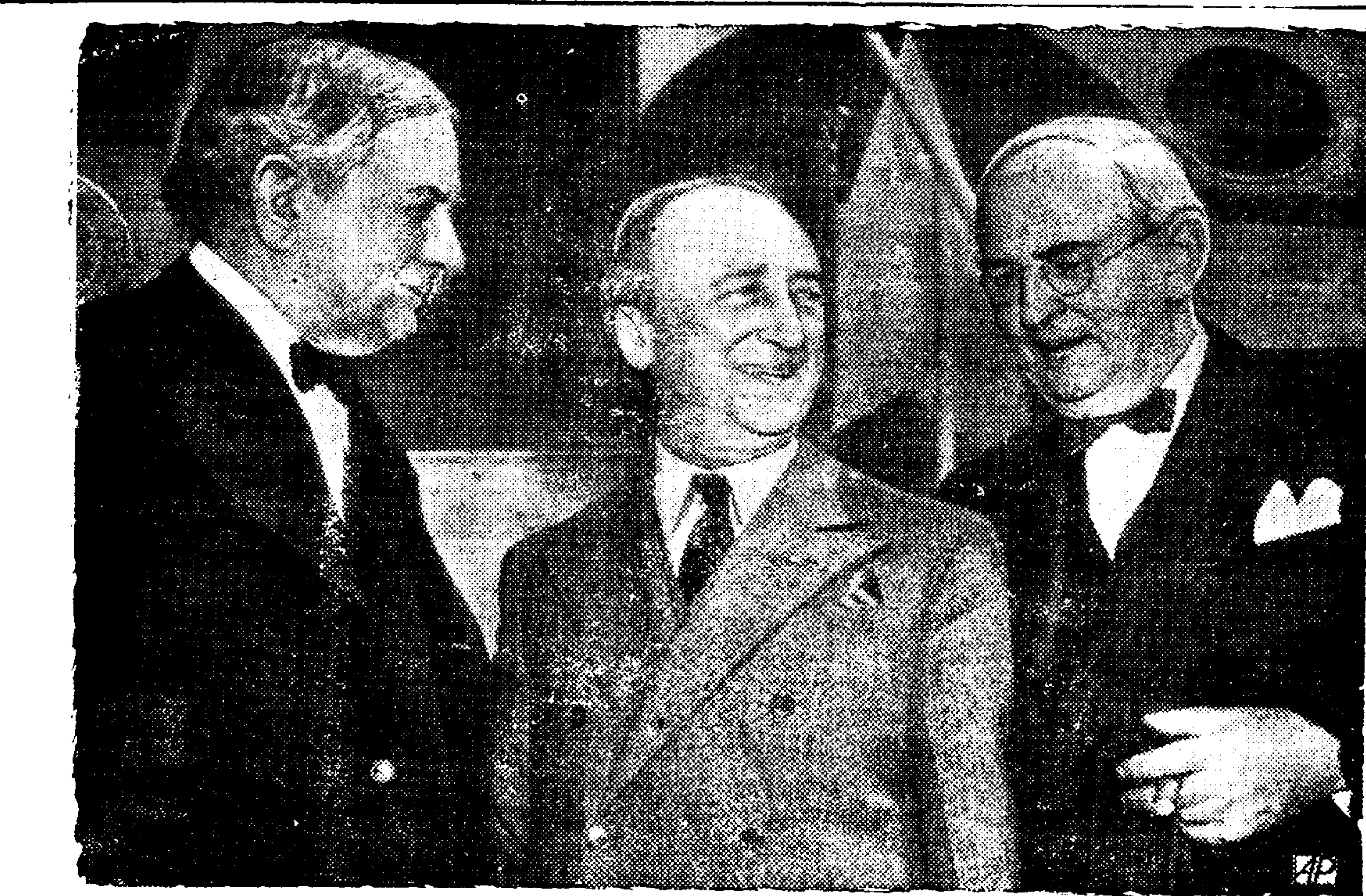
Ook een regeling tot het beperken van de ontwapening der staten kan slechts doeltreffend zijn, als geen lid der gemeenschap zich aan een deugdelijk onderzoek kan onttrekken. De aanval op het recht van veto, waarmede de Russen bij de behandeling van de atoombom te doen krijgen, zou dus al evenmin niet uitblijven bij de bespreking van het onderwerp waaraan zij de voorkeur willen geven.

Er is evenwel een andere oorzaak aan te wijzen.

Noord-Amerika heeft er belang bij, dat de atoombom zo gauw mogelijk verboden wordt, zodat geen ander land meer gerechtvaardigd is, de zeer grootscheepse en kostbare installaties in te richten voor de vervaardiging van de bom. Noord-Amerika wil de bom verboden zien vóór een ander het Noordamerikaanse monopolie kan aantasten.

Wel mag ook Noord-Amerika dan geen bommen meer vervaardigen of bezitten, tenzij onder toezicht van de U.N.O. en voor de doeleinden van de U.N.O. Maar als de vervaardiging of het bestaan der bommen onder UNO-toezicht nog mogelijk zou blijven, dan zou dit alleen in Noord-Amerika kunnen gebeuren. En zou zelfs dat verboden worden, dan had Noord-Amerika andere landen niet te vrezen. Gaan er echter nog enige jaren overheen voor het verbod tot stand komt, dan kunnen andere staten ook installaties bezitten voor het vervaardigen der bommen. Dan zijn alle voordelen, of veiligheid, die Noord-Amerika nu aan zijn monopolie ontleent, verloren. Daarvoor heeft Rusland belangstelling. En risico vreest het niet in die paar jaren. De haast van de Verenigde Staten en het verzet daartegen der Russen zijn op die manier volkomen verklaarbaar.

R. V. D.

ONS KONINKRIJK

WAAROM DE BEVRIJDING VAN WEST-NEDERLAND WERD VERTRAAGD.

De chef van de staf van veldmaarschalk Montgomery, generaal-majoor Sir Francis de Guingand, die deze functie bekleedde van het moment dat Montgomery het bevel over het achtste leger overnam tot de Duitsers zich aan de Oostzee-kust overgaven, heeft thans zijn persoonlijke oorlogsherinneringen gepubliceerd in een boek, dat getiteld is „Operation Victory".

Montgomery's strategie.

Sir Francis antwoordt in dit boek op de critiek, die door Ralph Ingersoll in zijn boek „Top Secret" op Montgomery geleverd is.

Zo verklaart De Guingand ter verdediging van Montgomery's strategie in Noord-West Nederland: „Hij was, zeer terecht, volslagen tegen het ondernemen van actieve operaties voor de bevrijding van Noord-West Nederland. Indien wij nl. een campagne in dit gebied zouden uitvoeren, zou het succes van onze operaties over de Rijn in gevaar worden gebracht, daar de voor dat doel nodige reserves zouden moeten worden gebruikt. Voorts wisten wij, dat de vijand gereed stond Nederland onder water te zetten om onze opmars te belemmeren en een dergelijke actie zou Nederlands economische heropbouw met jaren vertraagd hebben."

„Een andere factor, waarmede wij rekening hadden te houden, was de verwoesting, die een dergelijke operatie zou veroorzaken. De Nederlandse steden zouden door bommen en granaatvuur worden plat gelegd, daar onze troepen alle steun nodig zouden hebben, die wij hun konden geven. Er is geen twijfel mogelijk, dat de [illegible] tactiek werd gebruikt, welke de snelste beëindiging betekende voor het lijden van het Nederlandse volk. Maar tot deze tactiek is niet zonder strijd besloten.

Terwijl de druk op Montgomery om de Duitsers in Nederland aan te vallen, op zijn sterkst was, bracht de Nederlandse Minister-President een bezoek aan De Guingand op het algemene hoofdkwartier. „Ik verklaarde de situatie", aldus gaat De Guingand in zijn boek verder, „maar gaf hem geen hoop op een spoedige bevrijding van de rest van zijn land. Toen ik hem in het kort uitlegde, wat dergelijke operaties voor verwoestingen zouden kunnen veroorzaken, scheen hij enigszins teleurgesteld te zijn en ik kreeg de indruk, dat hij had verwacht, dat de soldaten er zouden kunnen vechten zonder zijn geliefd land te beschadigen."

Gedurende een bezoek niet lang hierna aan het opperste hoofdkwartier werd aan De Guingand een document getoond, „waarin een beschuldiging van ons hoofdkwartier en van mij persoonlijk vermeld werd, dat wij niet voldoende rekening hielden met het gevaar, dat de Nederlandse bevolking bedreigde. Ik was hiermede alles behalve gevleid, want wij hadden hard ten behoeve van het Nederlandse volk gewerkt en Montgomery's tactiek was toch zo volkomen logisch. Het was daarom voor ons een aanzienlijke genoegdoening, dat de Nederlanders, toen het einde gekomen was, royaal waren in hun erkenning, dat wij dit moeilijke problèem juist hadden opgelost."

(De Msb.)

Van drie verschillende plaatsen werd assistentie verzocht, daar een onbekende manspersoon zich de toegang verschafte door openstaande ramen. Verschillende malen zijn patrouilles uitgerukt om den indringer in handen te krijgen wat tot heden nog niet mocht lukken.

Aan de wacht kwam een vrouwspersoon assistentie vragen, daar zij door haar man met een mes werd bedreigd. Bij onderzoek bleek, dat de bedoelde manspersoon niet in zijn woning aanwezig was. De vrouwspersoon is naar de Recherche verwezen.

De manspersoon L.D. deed **aangifte** dat zijn motorrijtuig hetwelk geparkeerd had gestaan op de Lago-parkeerplaats door onbevoegden was weggenomen. Door de politie werden later twee manspersonen die in de Zeewijk bij bedoeld motorrijtuig stonden en dit wilden starten. Zij zijn voor onderzoek aan de politiewacht in bewaring gesteld.

Een vechtpartij had plaats in de Charlie's bar tussen een 15-tal zeelieden. Daar de café-houder en zijn bediende niet in staat waren de orde te herstellen is hen door de politie assistentie verleend en zijn de belhamels naar hun schepen gezonden.

Een vechtpartij had plaats nabij het Hotel Hija del Dia waarbij een 4-tal zeelieden lichte wonden bekwamen, vermoedelijk toegebracht met een dolkmes. Toen de politie ter plaatse verscheen liep de dader weg. Hij liep zo hard dat een schoen van zijn voet vloog. De schoen is voorlopig door de politie medegenomen terwijl een nader onderzoek wordt ingesteld.

Voorts werden er bekeurd voor: Openbare dronkenschap, 5 personen zonder geldig rijbewijs, rijden, 1 bestuurder; Voor het rijden zonder achterverlichting, 1.

Gewaarschuwd werd 1 bestuurder van een vierwielig motorrijtuig terzake rijden zonder de voorgeschreven verlichting.

Een lichte aanrijding had plaats op de Kloosterweg waarbij een bestel-auto No. 2427-A op een stilstaande luxe auto No. 1380 reed. De schade was gering en persoonlijke ongelukken vonden niet plaats.

In het steegje achter de oude kazerne reed luxe auto 49-A tegen een muur. De bestuurster moest zich onder dokters behandeling stellen. De auto werd vrij ernstig beschadigd.

Aan de Politiewacht verscheen de manspersoon J. F. P. die aangifte deed, dat zijn vrouw van plan was om hem de hals af te snijden. Daar hij bleek te wonen op Alto Vista, is hij naar de Politie te Noord verwezen om aangifte te doen.

In de nacht van 14 Februari omstreeks 1 uur 30 minuten werd door de politie te Oranjestad aangehouden de manspersoon M.W. die onbevoegd met een V.O.C.-autobus zeelieden had vervoerd van San Nicolaas naar Oranjestad en 2 gulden per persoon had gevorderd. Daarna bracht hij die mensen van Oranjestad naar de Eaglepier waarvoor hij 3 gulden per persoon rekende. De chauffeur is overgebracht naar het Politiei Bureau en aldaar ingesloten.

In de Columbusstraat vond een aanrijding plaats tussen twee luxe auto's genummerd 1739-A en 786-A respectievelijk bestuurd door N.J.R. en D.F.R. De schade aan beide motorrijtuigen bleek vrij aanzienlijk, doch persoonlijke ongelukken vonden niet plaats; doordat de bestuurder van 786-A van richting veranderde, zonder een teken te geven, reed auto 1739-A er tegen aan.

Een aanrijding had plaats op de hoek J. G. Emanstraat-Hendrikstraat tussen een autobus van V.O.C. eneen luxe-auto genummerd 874-A respectievelijk bestuurd door N.C. en V.A. De luxe auto werd vrij ernstig beschadigd. De bestuurder der V.O.C. bus verleende aan het van rechtskomende verkeer geen voorrang.

Aan de wacht verscheen de manspersoon S.P., die een diepe snijwonde had opgelopen aan zijn linkerarm tijdens een snijpartij te Paradera. Hij verkeerde tevens in kennelijke staat van dronkenschap. Na verbonden te zijn is hij ter ontnuchtering in bewaring gesteld.

Aan de politiewacht werd gemeld dat er ter hoogte van het Lago Sportpark een vrouwspersoon op de openbare weg lag. De politie die direct ter plaatse ging, constateerde dat bedoelde vrouw bewusteloos was en een gapende wonde aan het hoofd had. Zij is op advies van Dr. T. naar het hospitaal vervoerd.

Een verkeersongeval had plaats op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Pos Chiquito, waarbij drie autobussen betrokken waren. De bestuurders van bedoelde autobussen die in dezelfde richting reden hadden getracht elkaar gelijktijdig voorbij te rijden. Hierdoor werd een manspersoon die geheel terzijde van de weg stond door één der bussen aangereden.

Een vechtpartij had plaats op de openbare weg voor „Hija del Dia". Toen de politie ter plaatse verscheen was de vechtpartij afgelopen. Bleek dat enige zeelieden aan het vechten waren geweest doch bij nadering van de politie waren weggelopen.

De beheerder van het Oranje Hotel was in deze zaak aan het vechten met één van zijn hotelgasten. De laatste, zijnde een Zweedse zeeman en tijdelijk op Aruba verblijvend, verkeerde onder drankinvloed en ging te keer als een bezetene. De tafels en stoelen vlogen over het balcon op de openbare weg. Twee militaire politie-agenten in burgerkleding die daar toevallig passeerden hebben de woesteling overmeesterd en overgebracht naar de politiewacht.

De bestuurder van auto 448-A reed op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Savaneta tegen een langs de weg geplaatste paal van het electrische net. Hierdoor liep een vrouwspersoon die naast den bestuurder had gezeten een tamelijk diepe wond aan haar kin op.

Een vechtpartij dreigde te ontstaan tussen enige zeelieden voor het Hotel Hija del Dia. Ter voorkoming van wanorde zijn zij naar hun schip gezonden.

Door de politie werd geconstateerd dat er een hoop vuilnis nabij Hija del Dia in brand stond. De brandspuit rukte uit en heeft het vuur met de kleine straal geblust.

Een z.g. weapon-carrier reed van de schutterij in de Bernardstraat tegen een stilstaande auto. De weapon-carrier werd niet beschadigd terwijl de auto lichte schade bekwam.

Bij een aanrijding op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Savaneta tussen auto 2471-A en een koe werd de auto aan de voorzijde zodanig beschadigd dat verder rijden onmogelijk was; De koe daarentegen liep gewoon door.

De vrouwspersoon C.A. verzocht politie-assistentie voor een man die haar woning was binnengedrongen en haar had bedreigd met een mes. Toen de politie ter plaatse kwam troffen zij een manspersoon aan die onder drankinvloed verkeerde. Deze werd door de vrouw als de dader aangewezen. Bij fouillering vond de politie een groot mes op hem. Hij is ter ontnuchtering en voor onderzoek ingesloten.

Bekeurd werden: 17 Personen terzake openbare dronkenschap; 2 personen terzake het gooien met flessen op de openbare weg; 1 bestuurder van een huurauto terzake het rijden zonder geldige vergunning; 1 bestuurder van een vierwielig motorrijtuig terzake overschrijding der maximum snelheid; 1 bestuurder van een vierwielig motorrijtuig terzake stilstaan anders dan terzijde van de weg; 1 bestuurder terzake rijden zonder rijbewijs; 1 bestuurder terzake het stoppen zonder teken te geven; 1 bestuurder voor het op zodanige wijze rijden dat de veiligheid van het verkeer in gevaar werd gebracht; 1 bestuurder voor het rijden in verboden richting.

Gewaarschuwd werden: 3 bestuurders van vierwielige motorrijtuigen terzake rijden zonder een rijbewijs bij zich te hebben; 4 bestuurders van vierwielige motorrijtuigen terzake rijden na zonsondergang zonder de voorgeschreven verlichting; 1 bestuurder van een vierwielig motorrijtuig terzake overschrijding der maximum snelheid.